

Roger Zelazny
NUMIRTI ITALBARE

Mokslinis fantastinis romanas ir
apsakymai

Iš vienos planetos į kitą keliauja archeologas Haimekas, sergantis visomis įmanomomis Visatos ligomis. Vos užsikrėtęs, patsai misteris H automatiškai įgyja imunitetą bet kuriam susirgimui, tačiau visų kitų, atsidūrusių šalia šio vaikščiojančio epidemijų šaltinio, laukia siaubinga mirtis nuo nepagydomų ligų.

Ir štai kai kam gimsta idėja misterį H, kaip neįveikiamą bakteriologinį ginklą, kariniais tikslais panaudoti prieš Jungtinę Lygą...

Iš anglų kalbos vertė JONAS BULOVAS
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"

210 tomas. Serija įkurta 1990 m.

Roger Zelazny - TO DIE IN ITALBAR
New York, Bantam books, 1978

Copyright © by Roger Zelazny, 1973

Cover art copyright © by Michael Whelan, 1998

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2001

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

Turinys

Roger Zelazny
NUMIRTI ITALBARE

David Brin
PAVĖLAVUSIEJI

Robert Sheckley
KUR DAR NEBUVO ĮŽENGĘS ŽMOGUS

Roger Zelazny

NUMIRTI ITALBARE

Pirmas skyrius

Jau prieš kelis mėnesius numatyta naktį Malakaras Mailzas perkirto Septintąją gatvę ir slapčia prasėlino po žibintu, kurį buvo sudaužęs dar dieną.

Visi trys Blančeno planetos mėnuliai pasislėpė už horizonto linijos, o debesimis nuklotame danguje spindėjo vos saujelė sunkiai įžiūrimų žvaigždžių.

Atidžiai dairydamasis į šalis, įkvėpęs gurkšni oro iš inhaliatoriaus, Malakaras patraukė pirmyn. Buvo apsirengęs juodais drabužiais su įkypomis, sandariai uždengiamomis kišenėmis. Pereidamas gatvę, dar kartą pasitikrino, ar spės laiku išsitraukti šoninėse kišenėse paslėptus paketus. Dar prieš trejetą dienų Malakaras perdažė visą savo kūną juoda spalva, taigi dabar, atsidūręs šešėlyje, buvo praktiškai nepastebimas.

Priešingoje gatvės pusėje, ant vieno pastato stogo, įsitaisė Šindi - nejudantis dviejų pėdų kailinis kamuoliukas, kuris nemirksinčiomis akimis

įsistebeilijo tamson.

Prieš prisiartindamas prie ketvirto Tarnybinio lėjimo, Malakaras duraliuminio sienoje pastebėjo tris svarbius taškus ir, nepažeisdamas tam tikrų grandinių vientisumo, nukenksmino signalizacijos sistemą. Prie ketvirto lėjimo durų jam teko gero-kai paplušėti; visgi į pastato vidų jis pateko jau po penkiolikos minučių. Šičia buvo visiškai tamsu.

Užsidėjęs akinius, Malakaras užžiebė specialų prožektorių ir, atsargiai laviruodamas tarp vienodų mašinų eilių, patraukė toliau. Jis sugaišo nemažai laiko besimokydamas greitai surinkinėti ir ardyti tokių mašinų sekcijas.

- *Žmogus sargybinis eina priešais pastato fron-toną.*

- Ačiū, Šindi.

Po kurio laiko:

- *Pasuko už kampo ir išėjo į gatvę, kurią jūs ką tik perkirtote.*

- Pranešk man, kai jis pradės daryti ką nors neįprasta.

- *Paprasciausiai eina pirmyn, tamsias vietas pasišviesdamas prožektoriumi.*

- Pranešk man, jeigu jis sustos toje vietoje, kur pabuvojau aš.

- *Jis praėjo pro pirmą tokią vietą.*

- Gerai.

- *Dabar praėjo pro antrą.*

- Puiku.

Malakaras nuėmė vienos iš mašinų apdangalą ir ištraukė detalę, dydžio sulig dviem kumščiais.

- *Sargybinis sustojo prie įėjimo. Tikrina duris.*

Išimtos detalės vieton Malakaras ėmė skubiai statyti kitą, savo atsineštą, nutraukdamas darbą tiktai tam, kad įkvėptų kelis gurkšnius iš inhaliatoriaus.

- *Įeina.*

- Gerai.

Įstatęs detalę, Malakaras pritvirtino apdangalą.

- Pranešk man, kai jis pranyks iš akiračio.

- *Pranešiu.*

Malakaras sugrįžo prie ketvirto Tarnybinio įėjimo.

- *Nuėjo.*

Po to Malakaras Mailzas apleido pastatą, prieš tai sustojęs trijose svarbiausiose vietose, kad sunaikintų visus savo apsilankymo pėdsakus.

Už trijų kvartalų jis stabtelėjo prie sankryžos ir įdėmiai apsidairė. Netikėtai dangų nušvietė raudonas plykstelėjimas, žymėdamas į planetą artė-

jantį transportinį laivą. Toliau eiti nevalia.

Blančenas buvo nepaprastas pasaulis. Kol Malakaras tūnojo dvylikos pėdų ilgio ir dvylikos pėdų pločio kvadrato viduje, o apsaugos signalizacija viename iš belangių duraliuminio lydinio pastatų tylėjo, jis galėjo nesibaiminti, kad jį pastebės. Tačiau kiekvieną statinį dar saugojo ir žmonės, turintys visas aplinkines teritorijas kontroliuojančius robotus. Būtent todėl Malakaras stengėsi laikytis šešėlyje. Ypač rūpestingai jis stengėsi išvengti prie kiekvieno pastato pakabintų apšviečiančiųjų rutulių - blausus jų švytėjimas atstojo sargybiniams ir žemai skrendantiems lėktuvams orientyrus.

Nuo sankryžos nepastebėjęs nieko įtartino, Malakaras sugrįžo į kvartalo vidų ir ėmė apžiūrinėti priėjimus prie susitikimo vietos.

- *Vienas kvartalas į dešinę ir du priekin. Mechaninė mašina. Pasuko už kampo. Eikite į dešinę.*

- Dėkoju.

Stengdamasis įsiminti visus savo kelionės vingius, Malakaras pasuko dešinėn.

- *Mašina jau toli.*

- Gerai.

Jis pasitraukė nuo sargybinio kiek toliau, vieną kvartalą sugrįžo atgal, pasuko į dešinę ir

nužingsniavo dar tris kvartalus. Išgirdęs flajerio variklio triukšmą, sustingo vietoje.

- Kur jis?

- *Likite stovėti vietoje. Jie jūsų nepastebės.*

- Kas ten?

- *Mažas hidrolėktuvėlis. Atskrido iš šiaurės, ganėtinai greitai, dabar mažina greitį. Pakibo virš gatvės, iš kurios jūs neseniai patekote į pastatą.*

- O Viešpatie!

Lėktuvas pradėjo leistis.

Malakaras dirstelėjo į savo kairįjį riešą su chronometru ir vos susilaikė nesudejavęs. Paskui pasitikrino ginklus, kurių buvo apščiai pasiėmęs.

Jie nusileido.

Malakaras laukė.

Praėjo kuris laikas.

- *Iš lėktuvo išlipo du vyrai. Atrodo, kad daugiau ten nieko nėra. Sargybinis juos pasitinka.*

- Iš kur jis pasirodė? Ne iš pastato?

- *Ne. Iš gretimios gatvės. Tarytum būtų jų laukęs. Jie kalbasi. Sargybinis patraukia pečiais.*

Malakaras pajuto, kaip iš nevilties jam ėmė drebėti širdis, ir pasistengė kontroliuoti kvėpavimą, kad į plaučius nepatektų Blančeno oro. Vienas paskui kitą dangų perrėžė dar du transpo-

rtiniai laivai - jie skrido pietryčių ir vakarų kryptimis.

- *Vyriškiai grįžo į savo lėktuvą.*

- Ką daro sargybinis?

- *Stovi ir žiūri.*

Malakaras suskaičiavo dvidešimt tris širdies dūžius.

- *Lėktuvas labai lėtai kyla aukštyn. Dabar jisai skrenda išilgai pastato frontono.*

Nors naktis buvo gana vėsi, ant aukštos tamsios Malakaro kaktos pasirodė prakaitas. Nusibraukė jį rodomuoju pirštu.

- *Lėktuvas pakibo vietoje. Kažką daro. Negaliu nustatyti. Pernelyg tamsu... Aišku! Užsižiebė šviesa. Jie pakeitė jūsų pažeistą apšviečiantį rutulį. Dabar vėl kyla į orą. Sargybinis moja jiems ranka.*

Stambus Malakaro kūnas sudrebėjo nuo netikėto juoko priepuolio.

Tačiau jau po keleto minučių jis nusiramino ir ėmė lėtai keliauti į susitikimo vietą - pasirinkdamas ją, Malakaras sugaišo nemažai laiko, kadangi Blančenas buvo tikrai nepaprastas pasaulis.

Be sargybinių ir sudėtingos signalizacijos sistemos, čia buvo organizuotas dar ir gudrus

sekimo iš oro tinklas. Praėjusios dienos vakare artėjantis prie planetos Malakaro laivas sėkmingai jį blokavo. Iš visko sprendžiant, su šiuo uždaviniu sugebėjo susidoroti ir grįždamas atgalios. Malakaras pažvelgė į savo chronometrą ir dar kartą įkvėpė iš inhaliatoriaus plaučius švarinančio preparato. Jis iš anksto neruošė savo organizmo Blančeno atmosferai, kaip šitai darė ten nuolat gyvenantys sargybiniai, darbininkai ir technikai.

Mažiau nei keturiasdešimt minučių...

Blančene nėra nei vandenynų, nei ežerų, nei upių, netgi mažų upeliūkščių. Čia neliko jokių protingos gyvybės pėdsakų - tiktai atmosfera, kuri rodė, jog planetoje vis dėlto kažkada kažkas gyveno. Vienu metu netgi buvo svarstoma idėja sukurti Blančene normalią terpę gyventi. Šios idėjos nepriėmė dėl dviejų priežasčių: pirma, planetos perkūrimas kainuotų milžiniškus pinigus, o antra, buvo pateiktas alternatyvus pasiūlymas. Susivieniję gamintojai ir prekybininkai pareiškė, kad sausas, be lašelio vandens klimatas - idealiausias sąlygos paversti planetą gigantišku sandėliu. Jie pasiūlė atradėjams lygiateisę partnerystę ir pažadėjo padengti visas būtinas išlaidas. Jų pasiūlymai tenkino visus, buvo priimti ir palyginti greitai realizuoti.

Dabar Blančenas panėšėjo į duraliuminį ananasą su milijonais akių. Šalia jo nuolat sukinėjosi tūkstančiai tarpplanetinių krovininių laivų, o tarp pastarųjų ir nusileidimo dokų be perstojo zujo nedidukai transportiniai laivai. Trijuose Blančeno mėnuliuose buvo išsidėstę eismo kontrolės centrai ir poilsio bazės. Vieningam komandiniam postui paklūstantys antžeminiai būriai nuolat judėjo nuo dokų prie sandėlių ir atgal, iškrovinėdami arba pakrovinėdami į laivus prekes. Priklausomai nuo gamintojų valios ir kitų pasaulių reikmių, tam tikras dokas, rajonas arba ištisas kompleksas galėjo dirbti maksimaliai apkrauti, būti panaudojami tik retsykais arba apskritai labai retai. Antžeminės komandos buvo formuojamos atsižvelgiant į atgabenamų krovinų kiekį. Mokėjo jiems gerai, o gyveno jie pagal taikos meto karinių būrių įstatymus. Tačiau kitaip negu sandėlis, tarnaujantis tam pasauliui, kuriame jis stovi, čia erdvė kainuoja pinigus, o ilgas saugojimas reiškia nuostolius - krovinų transportavimas tarpžvaigždiniais atstumais atsieina neįtikėtinais brangiai.

Taigi nepaklausios prekės gali pragulėti sandėlyje metų metus ar netgi ištisus šimtmečius. Į pastatą, kuriame pabuvojo Malakaras, niekas nebuvo įžengęs beveik du Žemės mėnesius. Šitai

turėdamos omeny, ypatingų problemų jis nesitikėjo; žinoma, jeigu tiktai besiartinantis sandėris, apie kurį jam pranešė, nebuvo sudarytas anksčiau, nei tikėtasi.

Kadangi eismo kontrolės centrai buvo apkrauti darbu, o jo mažas asmeninis laivelis "Persėjas" nuo nepageidaujamų susitikimų turėjo patikimą apsaugos sistemą, Malakarui atrodė, jog, nusprendamas palikti DINAB'ą ir įsiveržti į Jungtinės Lygos teritoriją, kurios valdoms priklausė Blančenas, visiškai niekuo nerizikuoja. Jeigu jį sučiups ir nužudys, vadinasi, bus suklydęs. Jeigu tiktai areštuos ir priims Malakaro Mailzo kapituliaciją, jiems neliks nieko kito, kaip tik išsiųsti įsilaužėlių į namus. Tiesa, iš pradžių jį apklaus, greičiausiai paveikę narkotikais, sužinos, ką padarė, ir viską atstatys į savo vietas.

Tačiau jeigu planetos teritorijoje jo nepastebės, po kurio laiko...

Malakaras patyliukais nusijuokė.

...Paukštelis kaptelės snapu dar kartą ir perkirs perpus eilinį mažą kirminuką.

Chronometras rodė, kad jam liko laukti dar penkiolika ar dvidešimt minučių.

- Šindi, kur tu?

- *Virš jūsų, stebiu....*